

- 2) Onko kotipaikkasopimuksen 15 artiklaa, luettuna yhdessä Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja EKP:n perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 36 artiklan kanssa, tulkittava suppeasti siten, että etuuden perustana olevan Saksan sosiaalilainsäädännön soveltaminen EKP:n toimihenkilöihin on suljettu pois vain silloin, jos EKP suorittaa toimihenkilöille ”palvelussuhteen ehtojen” nojalla vastaavan sosiaalietuuden?
- 3) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:
- a) Onko edellä mainittuja säännöksiä tulkittava siten, että kansallisen säännöksen soveltaminen on ristiriidassa niiden kanssa, jos sen mukaan perhe-etuuksien myöntämisessä noudatetaan yksinomaan alueperiaatetta?
- b) Voidaanko asiassa C-352/06, Bosmann, 20.5.2008 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-3827, 31–33 kohta) tehtyihin päätelmiin tukeutua edellä mainittuja säännöksiä sovellettaessa? Onko katsottava, että kotipaikkasopimuksen 15 artiklassa, luettuna yhdessä EKPJ:n ja EKP:n perussäännön 36 artiklan kanssa, perusteella Saksan liittotasavallalla ei ole toimivaltaa myöntää perhe-etuuksia alueellaan asuville EKP:n toimihenkilöille?

voitteitaan, koska se on ylittänyt ilman PM10-hiukkaspitoisuuden raja-arvot useina vuosina useilla alueilla ja taajamissa koko Italian alueella

— Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman PM10-hiukkaspitoisuudet eivät ylitä saman direktiivin liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja liitteessä määrättyistä määräajoista alkaen. Tämän osalta merkityksellinen päivämäärä on 1.1.2005.

Komission arvioinnissa vuosia 2005–2007 koskevista kertomuksista ilmeni, että PM10-pitoisuuden raja-arvot on ylitetty useilla alueilla ja taajamissa. Lisäksi Italian toimittamista viimeaikaisemmista, vuotta 2009 koskevista tiedoista käy ilmi, että päivittäisten ja/tai vuotuisten raja-arvojen ylittäminen on jatkuvaa jopa 70:llä alueella.

Italia ei siten ole noudattanut direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan näiden alueiden ja vuosien osalta.

(¹) EYVL L 163, s. 41

(²) EYVL L 152, s. 1

Kanne 16.2.2011 — Euroopan komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-68/11)

(2011/C 145/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja S. Mortoni)

Vastaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY (¹) 5 artiklan 1 kohdan, josta on tullut ilmanlaadusta ja sen parantamisesta 21.5.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY (²) 13 artiklan 1 kohta, mukaisia vel-

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgia) on esittänyt 16.2.2011 — Connoisseur Belgium BVBA v. Belgian valtio

(Asia C-69/11)

(2011/C 145/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Connoisseur Belgium BVBA

Vastaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Rikkooko arvonlisäverolain 26 § kuudennen arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa, joka nykyään sisältyy yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽²⁾ 73 artiklaan, ja loukkaako se arvonlisäveron neutraalisuuden periaatetta, jos kyseistä säädöstä tulkitaan siten, että arvonlisäveroa on maksettava kuluista tai summista, jotka sopimuksen perusteella voidaan laskuttaa sopimuskumppanilta mutta joita ei laskuteta?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1)

⁽²⁾ EYVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 22.2.2011 — Secretary of State for the Home Department v. Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam ja Mohibullah Rahman

(Asia C-83/11)

(2011/C 145/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Pääasian asianosaiset

Vallittaja: Secretary of State for the Home Department

Vastapuolet: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam ja Mohibullah Rahman

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Edellytetäänkö direktiivin 2004/38/EY ⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdassa, että jäsenvaltio toteuttaa lainsäädäntötoimenpiteitä, joilla helpotetaan sellaisten muiden perheenjäsenten maahanpääsyä jäsenvaltioon ja/tai siellä oleskelua, jotka eivät ole Euroopan unionin kansalaisia, jos he täyttävät 10 artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset?
- 2) Voiko edellä 1 kohdassa tarkoitettu muu perheenjäsen vetoa direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdan suoraan sovellettavuuteen, jos hän ei täytä kansallisessa lainsäädännössä asetettuja edellytyksiä?

3) Kuuluvatko direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun muiden perheenjäsenten luokkaan ainoastaan ne muut perheenjäsenet, jotka ovat oleskelleet samassa maassa kuin unionin kansalainen ja hänen puolisonsa ennen kuin unionin kansalainen tuli vastaanottavaan valtioon?

4) Onko direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua riippuvaisuuden, johon muu perheenjäsen vetoaa perustellakseen sitä, että hänen on päästävä vastaanottavaan valtioon, pitänyt olla olemassa välittömästi ennen kuin unionin kansalainen muutti vastaanottavaan valtioon?

5) Voiko jäsenvaltio asettaa erityisiä edellytyksiä tällaisen direktiivin 2004/38/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua muun perheenjäsenen riippuvaisuuden luonteelle tai kestolle estääkseen sen, että tällainen riippuvaisuus olisi keksittyä tai epäoleellista oikeuttamaan sitä, että kolmannen maan kansalainen pääsee sen alueelle tai jatkaa oleskeluaan sen alueella?

6) Onko direktiivin 2004/38/EY 10 artiklassa tarkoitettua oleskelukortin myöntämisen tai voimassaolon jatkamisen edellytyksenä se, että sen riippuvaisuuden, johon muu perheenjäsen vetoaa päästäkseen johonkin jäsenvaltioon, on ollut jatkuttava vastaanottavassa valtiossa tietyn ajanjakson tai määräämättömän ajan, ja jos on, miten tällainen riippuvaisuus on osoitettava?

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 24.2.2011 — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Asia C-84/11)

(2011/C 145/13)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala